

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket samt ändring av 3 och 17 §§ veterinärvårdslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att i lagen om utövning av veterinäryrket och i veterinärvårdslagen görs de ändringar som avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) kräver. Syftet med de föreslagna ändringarna är att genomföra avtalets bestämmelser om ömsesidigt erkännande av veterinärmedicinska

examina som har avlagts i stater inom EES samt om veterinärers frihet att utöva sitt yrke.

Lagarna avses träda i kraft samtidigt som avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Avsikten är att dessa lagar skall träda i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning.

MOTIVERING

1. Nuläget och de föreslagna ändringarna

1.1. Lagen om utövning av veterinäryrket

Enligt 1 § 2 mom. och 2 § lagen om utövning av veterinäryrket (409/85) är endast en legitimerad veterinär behörig att permanent utöva veterinäryrket i Finland. Enligt 3 § är villkoren för legitimation att personen i fråga har avlagt veterinärmedicinska licentiatexamen vid Veterinärmedicinska högskolan i Finland och av jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning anordnad legitimationsexamen samt avgivit veterinärförsäkringen.

Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) innehåller både sådana bestämmelser som direkt gäller utövandet av veterinäryrket och sådana bestämmelser som inverkar på detta utövande. I artikel 30 i EES-avtalet hänvisas till bilaga VII till avtalet. Enligt bilagan skall till EES-avtalet fogas rådets direktiv av den 18 december 1978 om ömsesidigt erkännande av utbildnings- och examensbevis och andra behörighetsbevis för veterinärer inklusive åtgärder för att underlätta

det faktiska etableringsrätten och friheten att tillhandhålla tjänster (78/1026/EEG, ändrat genom direktiven 81/1057/EEG, 89/594/EEG och 90/658/EEG). Till direktivet an knyter rådets yttrande 378 Y 1223(01) av den 23 december 1978 (EGT nr C 308, 23.12.1978)

Direktiv 78/1026/EEG, nedan veterinärdirektivet, gäller rätten att utöva veterinäryrket och avsikten med direktivet är att främja veterinärers fria rörlighet mellan EES-staterna.

Artikel 2 i direktivet kräver att varje medlemsstat skall erkänna sådana utbildnings- och examensbevis och andra behörighetsbevis som i en annan medlemsstat har utfärdats till medborgare i medlemsstaterna i enlighet med artikel 1 i direktiv 78/1027/EEG så, att bevisen inom medlemsstatens territorium ger samma rätt att utöva veterinäryrket som de bevis som denna medlemsstat själv utfärdar. De utbildnings- och examensbevis och andra behörighetsbevis som avses ovan anges i artiklarna 3 och 4 i veterinärdirektivet. För EFTA-staternas del finns de veterinärmedicinska examina och bevis som skall erkännas uppräknade i punkt C 12 i bilaga VII till EES-avtalet.

För att utbildnings- och examensbevis och

andra behörighetsbevis som har utfärdats i olika stater skall erkännas i andra stater krävs det att den utbildning som ligger till grund för ifrågavarande examina skall ha ett liknande innehåll i olika länder. Genom direktiv 78/1027/EEG, till vilket det hänvisas i artikel 1 i veterinärdirektivet, har det skett en samordning av minimikraven för veterinärutbildningen vad gäller utbildningens huvudsakliga innehåll samt minimilängd. Den finska veterinärmedicine licentiaexamen uppfyller de krav som har ställs genom direktiv 78/1027/EEG.

I veterinärdirektivet ingår bestämmelser om användningen av examenstiteln. En veterinär har rätt att använda den lagenliga examenstitel som är i bruk i den medlemsstat han hör hemma i eller kommer ifrån. Världmedlemsstaten får kräva att denna titel åtföljs av namnet på den läroinrättning eller examensnämnd som har utfärdat den (artikel 5).

Veterinärdirektivet innehåller dessutom bestämmelser som syftar till att i veterinärernas verksamhet underlätta en effektiv användning av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster. Enligt artikel 12 i direktivet kan en sådan medborgare i en EES-stat som i en EES-stat har laglig rätt att självständigt utöva veterinäryrket tillfälligt utöva detta yrke i en annan medlemsstat efter att till den behöriga myndigheten i världstaten ha lämnat ett meddelande om att han tillhandahåller tjänster.

EES-avtalet kräver att lagen om utövning av veterinäryrket ändras så att en medborgare i en EES-stat som har avlagt någon av de examina som nämns i veterinärdirektivet eller i punkt C 12 i bilaga VII till EES-avtalet skall erhålla samma rätt att utöva veterinäryrket som den som i Finland har avlagt veterinärmedicine licentiaexamen och legitimationsexamen för veterinärer.

Veterinärdirektivet innehåller inga krav på språkkunskaper eller krav på kännedom om världstatens lagstiftning om veterinärbranschen. Rådet tog likvärdig ställning till denna fråga i sitt yttrande av den 23 december 1978 om veterinärdirektivet. Enligt yttrandet kan medlemsstaterna beträffande de uppgiftsområden som gäller förebyggande av djursjukdomar och besiktning av livsmedel som härrör från djur uppställa som villkor att en veterinär som kommer från en annan medlemsstat inte får inleda verksamhet inom dessa områden, om han inte i en intervju för den behöriga myndigheten har visat att han har bekantat sig

med den lagstiftning som i världstaten gäller branschen i fråga. Enligt rådets egen tolkning ingår här även att den intervjuade konstateras ha tillräckliga språkkunskaper. I Finland hör uppgifterna i fråga närmast till de uppgifter som ankommer på veterinärer i kommunal eller statlig tjänst. Den behövliga språkkunskapen samt övriga behörighetsvillkor övervägs härvid i de stadganden som rör behörighetsvillkoren för tjänsterna i fråga.

På grund av EES-avtalet föreslås det att till lagen om utövning av veterinäryrket fogas en ny 3 a § enligt vilken även en person, som är medborgare i en EES-stat och som i en EES-stat har beviljats utbildnings- eller examensbevis eller annat behörighetsbevis som visar att han har avlagt en examen som motsvarar veterinärmedicine licentiaexamen, på ansökan kan förklaras som legitimerad veterinär. De utbildnings- eller examensbevis eller andra behörighetsbevis som avses i direktivet och i punkt C 12 i bilaga VII till EES-avtalet skall individualiseras närmare genom beslut av jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning.

Det ovan relaterade förfarandet vid erkännande av examina skall tillämpas även på en sådan finsk medborgare som i någon annan EES-stat har avlagt examen i fråga. Härvid kommer inte finska medborgare, vad beträffar erkännandet av en examen som har avlagts i en EES-stat, i en sämre ställning än medborgare i andra EES-stater, som med stöd av veterinärdirektivet är berättigade att få sin examen erkänd i Finland.

Det föreslås att den i artikel 12 i veterinärdirektivet krävda bestämmelsen om möjligheten för en veterinär från en EES-stat att tillfälligt utöva veterinäryrket i Finland tas in i lagen om utövning av veterinäryrket så, att till lagen fogas en ny 3 b § därom. Jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning meddelar närmare föreskrifter om den anmälan som ansluter sig till tillfällig yrkesutövning samt om tillhandahållandet av tjänster.

Det föreslås att bestämmelserna i veterinärdirektivet om användning av examenstiteln för en veterinär som kommer från en annan EES-stat genomförs så att till lagen om utövning av veterinäryrket fogas en ny 3 c §, enligt vilken jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning får meddela föreskrifter om saken.

Enligt 2 § 3 mom. lagen om utövning av

veterinäryrket kan veterinäravdelningen, på villkor som den bestämmer, berättiga en veterinär som i Sverige eller Norge sköter en befattning som motsvarar kommunal- eller stadsveterinärtjänst och vars verksamhetsområde ligger vid Finlands riksgrens, att utöva veterinäryrket i sådana kommuner i Finland som ligger vid gränsen. Det föreslås att stadgandet upphävs som obehövt, eftersom EES-avtalet medför att en i Sverige eller Norge avlagd veterinärexamen i enlighet vad som anförs ovan erkänns i Finland, och personen i fråga därefter kan vara verksam som veterinär i Finland.

Det föreslås att det stadgande i 2 § 4 mom. lagen om utövning av veterinäryrket som anger att veterinäravdelningen kan berättiga en utländsk medborgare som har avlagt veterinärmedicine licentiexamen eller motsvarande examen att utöva veterinäryrket i Finland i enlighet med vad som därom har överenskommit i mellanstatliga fördrag ändras så att stadgandet gäller eventuella andra mellanstatliga fördrag än EES-avtalet. Stadgandet i 2 § 4 mom. skulle inte ha lämpat sig för genomförandet av den del av EES-avtalet som gäller utövning av veterinäryrket, eftersom en utländsk medborgare inte kan förklaras som legitimerad veterinär med stöd av det, vilket krävs i vederbörande punkt i EES-avtalet.

1.2. Veterinärvårdslagen

I 3 § 9 och 10 punkten veterinärvårdslagen (658/90) ingår för tillämpningen av lagen behövliga definitioner av serviceproducent och självständig yrkesutövare.

Det föreslås att i nämnda lagrum görs de ändringar som EES-avtalet föranleder. Vidare föreslås att i 3 § 9 punkten upphävs hänvisningen till finskt medborgarskap eller finsk sammanslutning, eftersom en serviceproducent till följd av EES-avtalet kan också vara någon annan än finsk medborgare eller finsk sammanslutning. Det föreslås att i 3 § 10 punkten förutom till 2 § lagen om utövning av veterinäryrket dessutom skall hänvisas till de föreslagna nya 3 a och 3 b §§ lagen om utövning av veterinäryrket.

Veterinärvårdslagens 17 § 3 mom. innehåller stadganden om den skyldighet som åligger en veterinär som självständigt utövar sitt yrke att göra anmälan om sin verksamhet till länssty-

relsen, när det inte finns något fast driftställe för yrkesutövningen. För att lagrummet inte skall strida mot de bestämmelser i veterinärdirrektivet som rör anmälan om tillfällig utövning av veterinäryrket, föreslås det att till 17 § 3 mom. fogas ett stadgande om att jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning skall meddela föreskrifter om ifrågavarande anmälan vad beträffar sådana veterinärer som avses i den nya 3 b § som det har föreslagits att skall fogas till lagen om utövning av veterinäryrket.

2. Propositionens organisatoriska och ekonomiska verkningar

Propositionen har inga organisatoriska verkningar. De ekonomiska verkningarna är obetydliga.

Jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning skall behandla legitimationsansökningar som inlämnats av veterinärer från andra EES-stater som önskar utöva veterinäryrket i Finland. Den ökning av uppgifterna som detta förorsakar torde vara liten och kan skötas med nuvarande personalresurser.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning. Vid beredningen har undervisningsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Veterinärmedicinska högskolan, Finlands Veterinärförbund, Suomen Kunnallisliitto och Finlands Stadsförbund kontaktats. Det har ansetts att förslagen går i rätt riktning.

4. Samband med andra propositioner och internationella avtal

Propositionen hänför sig till EES-avtalets ikraftträdande.

5. Ikraftträdande

Om ikraftträdandet föreslås stadgat att lagarna skall träda i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagarna

förutsätter får vidtas innan de träder i kraft. Till dessa åtgärder hör bl.a. beslut av jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning om närmare individualisering om de examensbevis som anger den formella behörigheten som är en förutsättning för att veterinärer från andra

EES-stater skall kunna legitimeras samt om anmälan om tillfälligt tillhandahållande av veterinärtjänster.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 24 maj 1985 om utövning av veterinäryrket (409/85) 2 § 3 mom.,
ändras 1 § 2 mom. och 2 § 4 mom. samt,
fogas till lagen nya 3 a—3 c §§ som följer:

1 §

Med utövare av veterinäryrket avses i denna lag en person som i enlighet med 2 eller 3 a §, legitimerad såsom veterinär, eller i enlighet med 2 eller 3 b §, tillfälligt berättigad därtill, är verksam som veterinär i offentlig tjänst, befattning eller uppgift eller i enskilt uppdrag eller som självständig utövare av veterinäryrket.

2 §

I andra fall än sådana som avses i 3 a eller 3 b § kan veterinäravdelningen berättiga utländska medborgare som utomlands har avlagt veterinärmedicin licentiatexamen eller motsvarande examen att utöva veterinäryrket i Finland i enlighet med vad som därom har överenskommit i mellanstatliga fördrag.

3 a §

Utöver vad som stadgas i 3 § förklarar jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning på ansökan för legitimerad veterinär den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i denna stat har tilldelats ett sådant av veterinäravdelningen närmare preciserat utbildnings- eller examensbevis eller annat behörighetsbevis som i staten i fråga krävs för

erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva veterinäryrket. Om förvägrande av sådan rätt gäller vad som stadgas i 3 § 2 mom.

Sökanden skall tillställa jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning de utredningar som behövs för behandlingen av ansökan. Ett beslut som gäller en sådan ansökan skall meddelas inom tre månader från det den utredning som hänför sig till ansökan har inkommit.

3 b §

Den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har tilldelats ett i 3 a § angivet utbildnings- eller examensbevis eller annat behörighetsbevis och har laglig rätt att självständigt utöva veterinäryrket i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får utan hinder av 2—3 a §§ tillfälligt utöva nämnda yrke sedan han har gjort en förhandsanmälan till jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning om att han tillhandahåller tjänster. I brådskande fall får anmälan göras så snart som möjligt efter det att tjänsterna har börjat tillhandahållas. Närmare föreskrifter om anmälan och om tillfälligt tillhandahållande av tjänster meddelas genom veterinäravdelningens beslut.

3 c §

Jord- och skogsbruksministeriets veterinär-

ravdelning meddelar föreskrifter om användningen av veterinärmedicinska examenstitlar för sådana utövare av veterinäryrket som avses i 3 a och 3 b §§.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

2.

Lag

om ändring av 3 och 17 §§ veterinärvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 3 § 9 och 10 punkten samt 17 § 3 mom. veterinärvårdslagen av den 17 augusti 1990 (685/90) som följer:

3 §

I denna lag avses med:

9) *serviceproducent* en enskild person, ett bolag eller andelslag, en förening eller stiftelse eller någon annan sammanslutning som har en enhet som tillhandahåller privat veterinärvårdsservice, dock inte en självständig yrkesövare, och med

10) *självständig yrkesutövare* den som enligt 2, 3 a eller 3 b § lagen om utövning av veterinäryrket bedriver mottagningsverksamhet.

17 §

Har en självständig yrkesutövare inte något

fast driftställe, skall han göra motsvarande anmälan till länsstyrelsen i det län där han huvudsakligen ämnar bedriva privat veterinärvårdsverksamhet. Jord- och skogsbruksministeriets veterinärvårdsservice meddelar i fråga om veterinärer som avses i 3 b § lagen om utövning av veterinäryrket föreskrifter om hur en anmälan som nämns i detta moment skall göras.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 25 september 1992

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Jord- och skogsbruksminister *Martti Pura*

1.

Lag

om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket

I enlighet med riksdagens beslut
 upphävs i lagen den 24 maj 1985 om utövning av veterinäryrket (409/85) 2 § 3 mom.,
 ändras 1 § 2 mom. och 2 § 4 mom. samt,
 fogas till lagen nya 3 a—3 c §§ som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Med utövare av veterinäryrket avses i denna lag en person som i enlighet med *stadgandena* i 2 §, legitimerad såsom veterinär eller tillfälligt berättigad därtill, verkar som veterinär i offentlig tjänst, befattning eller uppgift eller i enskilt uppdrag eller som självständig utövare av veterinäryrket.

Med utövare av veterinäryrket avses i denna lag en person som i enlighet med 2 eller 3 a §, legitimerad såsom veterinär, eller i enlighet med 2 eller 3 b §, tillfälligt berättigad därtill, är verksam som veterinär i offentlig tjänst, befattning eller uppgift eller i enskilt uppdrag eller som självständig utövare av veterinäryrket.

2 §

Veterinäravdelningen kan, på villkor som den bestämmer, berättiga veterinär som i Sverige eller Norge handhar befattning som motsvarar kommunal- eller stadsveterinärstjänst och vars verksamhetsområde ligger vid Finlands riksgrens, att utöva veterinäryrket i sådana kommuner i Finland som ligger vid gränsen.

Utländsk medborgare som utomlands har avlagt veterinärmedicine licentiatexamen eller motsvarande examen kan av veterinäravdelningen berättigas att utöva veterinäryrket i Finland i enlighet med vad som därom har överenskommit i mellanstatliga fördrag.

(3 mom. upphävs)

I andra fall än sådana som avses i 3 a eller 3 b § kan veterinäravdelningen berättiga utländska medborgare som utomlands har avlagt veterinärmedicine licentiatexamen eller motsvarande examen att utöva veterinäryrket i Finland i enlighet med vad som därom har överenskommit i mellanstatliga fördrag.

3 a §

Utöver vad som stadgas i 3 § förklarar jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning på ansökan för legitimerad veterinär den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i denna stat har tilldelats ett sådant av

veterinäravdelningen närmare preciserat utbildnings- eller examensbevis eller annat behörighetsbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva veterinäryrket. Om förvägrande av sådan rätt gäller vad som stadgas i 3 § 2 mom.

Sökanden skall tillställa jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning de utredningar som behövs för behandlingen av ansökan. Ett beslut som gäller en sådan ansökan skall meddelas inom tre månader från det den utredning som hänför sig till ansökan har inkommit.

3 b §

Den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har tilldelats ett i 3 a § angivet utbildnings- eller examensbevis eller annat behörighetsbevis och har laglig rätt att självständigt utöva veterinäryrket i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får utan hinder av 2—3 a §§ tillfälligt utöva nämnda yrke sedan han har gjort en förhandsanmälan till jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning om att han tillhandahåller tjänster. I brådskande fall får anmälan göras så snart som möjligt efter det att tjänsterna har börjat tillhandahållas. Närmare föreskrifter om anmälan och om tillfälligt tillhandahållande av tjänster meddelas genom veterinäravdelningens beslut.

3 c §

Jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning meddelar föreskrifter om användningen av veterinärmedicinska examenstitlar för sådana utövare av veterinäryrket som avses i 3 a och 3 b §§.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 3 och 17 §§ veterinärvårdslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 3 § 9 och 10 punkten samt 17 § 3 mom. veterinärvårdslagen av den 17 augusti 1990
(685/90) som följer:

Gällande lydelse

3 §

I denna lag avses med:

9) *serviceproducent* en *finsk medborgare*, ett *finskt* bolag eller andelslag, en *finsk* förening eller stiftelse eller någon annan *finsk* sammanlutning som har en enhet som tillhandahåller privat veterinärvårdsservice, dock inte en självständig yrkesutövare, och med

10) *självständig yrkesutövare* den som enligt 2 § lagen om utövning av veterinäryrket (409/85) bedriver mottagningsverksamhet.

17 §

Har en självständig yrkesutövare inte något fast driftställe, skall han göra motsvarande anmälan till länsstyrelsen i det län där han huvudsakligen ämnar bedriva privat veterinärvårdsverksamhet.

Föreslagen lydelse

3 §

I denna lag avses med:

9) *serviceproducent* en *enskild person*, ett bolag eller andelslag, en förening eller stiftelse eller någon annan samanslutning som har en enhet som tillhandahåller privat veterinärvårdsservice, dock inte en självständig yrkesutövare, och med

10) *självständig yrkesutövare* den som enligt 2, 3 a eller 3 b § lagen om utövning av veterinäryrket bedriver mottagningsverksamhet.

17 §

Har en självständig yrkesutövare inte något fast driftställe, skall han göra motsvarande anmälan till länsstyrelsen i det län där han huvudsakligen ämnar bedriva privat veterinärvårdsverksamhet. *Jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning meddelar i fråga om veterinärer som avses i 3 b § lagen om utövning av veterinäryrket föreskrifter om hur en anmälan som nämns i detta moment skall göras.*

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.